

Kolumbus Kris – The Best Little Boogie Band from Estonia

ZZ Top on käyttänyt itsestään nimitystä ” The Best Little Boogie Band from Texas”. Lausahduksesta mukailtua nimitystä voinee käyttää ZZ Topin eräksi esikuvakseen ilmoittamasta virolaisesta Kolumbus Krisistä.

Savonsolmu Winter Blues Partyyn yhteydessä haastateltavaksi antautui yhtyeen rumpali **Andres Oja**.

Virolaisista bluesbändeistä Suomessa tunnetaan teidän lisäksi modernein Delta-bluesiin erikoistunut Bullfrog Brown. Kuinka blues voi Virossa nykyisin?



Bullfrog Brownin kaverit olemme tavanneet joskus keikkamatkoilla. He asuvat Tartossa, jonne Tallinnasta on matkaa 180 kilometriä. Suomen oloissahan tuo ei ole välimatkana pitkä, mutta Viro on pieni maa. Tallinnasta katsottuna Tartto sijaitsee toisella puolella maata. Tästä systä emme tapaa kovin usein.

Virolaisia ei juurikaan tällä hetkellä kiinnosta menneisyys missään muodossa. Musiikissakin eletään tämän päivän trendien mukana. Roots-musiikki ei ole kovin suosittua Virossa. Bluesbändejäkään ei ole kuin muutama. Ehkä ajan myötä tuokin asia muuttuu.

Millaista oli toimia rock-bändinä Neuvostoliitossa?

Hienoa siinä oli se, että valtio maksoi kaiken. Keikat järjestyivät valtion ohjelmatoimiston kautta ja levyt julkaisi valtiollinen levy-yhtiö nimeltään Melodia. Lisäksi palkka maksettiin kuukausittain. Olimme siis eräänlainen virkamiesbändi.

Aloittaessamme vuonna 1987 kaikki oli vielä suhteellisen hyvin. Pari vuotta sen jälkeen alkoivat Neuvostorockin kovat ajat. Paljon bändejä hajosi työtilaisuuksien puutteeseen. Lahjakkaat muusikot joutuivat menemään päivätöihin, kuka minnekin.

Meidän pelastukseksimme koitui pohjoinen naapurimaamme. Kiersimme aktiivisesti Suomea. Tuolloinen keikkamyymälämme oli tamperelainen. Kiertäessämme tutustuimme myöskin suomalaisiin bändeihin ja musikoihin. Viimeisin studiolevymme on miksattu hyvän ystävämme Hannu Leidenin Suomenlinnassa sijaitsevassa studiossa. Virossa musiikkibisnes on pientä ja äänitysstudioita vähänlaisesti. Hannun studiolla saimme loihdittua uudenlaisen soundin musiikkiimme.

Teitä on joskus verrattu täällä Suomessa tamperelaiseen Popedaan. Mitä mieltä itse olet vertauksesta? Tunnemme Popedan kaverit jo vuosien takaa. Laulajamme Urmas on joskus jopa vierailut Pate Mustajärven kotona. Alkuvuosina tuli Tampereella vierailtua useasti. Ensimmäinen singlemmekin äänitettiin siellä Jani Viitasen studiossa.

Jossain määrin meillä on Popedan kanssa yhdistäviä tekijöitä. Suoraviivaista kitarapohjaista rock-meininkiä edustamme molemmat. Kumpikin esittää kappaleita omalla äidinkielellään. Tosin meidän ohjelmistomme kuuluu myöskin englanninkielisiä coverbiisejä. Popedan juuret ovat kuitenkin enemmän punk-rockissa kun taas me ponnistamme blues-pohjalta.

Miten ja milloin Kolumbus Kris on saanut alkunsa?

Kolumbus Kris perustettiin vuonna 1987. Itse seurasin kitaristiveljeni kautta bändin ensimmäisiä vuosia lähietäisyydeltä sivusta. Oma urani Kolumbus Krisin rumpalina alkoi vuonna 1990. Alkuperäiseen kokoonpanoon kuuluneen kosketinsoittaja Avo Ulvikin jätettyä bändin vuonna 1988 on hänen paikkansa jätetty täyttämättä. Huhtikuussa 2010 vietämme bändimme perustamisen 23-vuotisjuhlaa kiertueen merkeissä.

Kolumbus Krisin perustaneilla soittajilla oli kaikilla jo vuosien kokemus tuon aikaisen Neuvostoliiton kiertämisestä ammattimuusikoina. Ainoastaan laulusolistimme Urmas Vare oli varjeltunut tuolta kokemuksesta. Ensimmäiset esiintymiset tulivat varsin pian perustamisen jälkeen nimenomaan vuosien varrella solmittujen suhteiden avulla.

Bändin sisällä yhteinen henki löytyi varsin nopeasti. Kaikilla on samansuuntainen musiikkimaku, ja pidämme samoista kirjoista sekä elokuvista. Keikkamatkat sujuvat pääosin musiikista, kirjallisuudesta ja historiasta keskustellen.

Esikoislevymme oli Suomessa äänitetty single "Midnight Special/Take Me Down" vuonna 1990. Seuraavana vuonna julkaistiin vinyyli-LP "Kolumbus Kris". CD-aikaan siirryttiin "If You Don't Like" -levyn myötä vuonna 1994. Viimeisin julkaisu on kolmen CD:n kokoelma "Eesti Rocki Annaalid", joka kattaa bändin tuotannon alusta vuoteen 1993 asti. Jatko-osan julkaisusta ei ole vielä päätetty – ehkä sen aika on sitten kun Kolumbus Kris viettää viisikymppisiään.



Voitko nimetä ketään esikuviksenne?

Musiikillisen heräämisemme kiihkeimmät vuodet osuvat 1970-luvulle. Tuolloin parikymppisinä diggailimme Led Zeppeliä, Black Sabbathia ja Deep Purplea. Myös The Rolling Stones ja The Beatles olivat tulleet jo tutuiksi. Bluespohjainen rock oli meidän juttumme.

Senaikaiset idolimme olivat haastatteluissaan maininneet nimeltä alkuperäisiä bluesin esittäjiä, kuten Robert Johnson, Muddy Waters ja Willie Dixon. Tuohon aikaan Neuvostoliitossa oli suhteellisen hankala löytää varhaisten bluesartistien levyjä. Innokas yrittäminen kuitenkin tuotti tulosta. Bluesfanejahan meistä sitten tuli.

Kun muualla maailmassa blues eli kukoistuskauttaan, oli Neuvostoliitossa Stalinin valtakausi. Mikään länsimainen ei ollut sallittua. Kansalaisten perusfiilis oli sama kuin bluesissa, mutta meillä se purkautui eri tavalla.

Neuvostoliitossa vallalla olleen meiningin mukaan sikäläiset bändit eivät saaneet soittaa rockia. Virolaisten bändien sallittiin olla kapinallisempia. Rockin soittaminen sallittiin keikoillakin. Toki neuvostoliittolaisetkin sound checkissä soittivat kaikki tuon ajan heavy-, proge- ynnä muut jutut oikeaoppisesti ja todella hyvin. Keikoilla heille sallittiin kuitenkin vain iskelmien esittäminen.

Oletteko soittokamojen suhteen merkkiuskollisia?

Kitaristimme Aivar Oja on Gibson-friikki. Niitä löytyy mieheltä useita. Pari Fenderiäkin Aivar omistaa, mutta käyttää niitä harvemmin. Bändimme edustamaan musiikkityyliin Gibsonin soundi sopii paremmin.

Itse olen aina haaveillut Ludwig-rummuista. Tässä hiljan sellaiset olivatkin myynnissä tallinnalaisessa musiikkiliikkeessä. Tämä samperin lama vaan on vaikuttanut rahavarantoihin sen verran, että silloin ne jäivät ostamatta.

Oletteko käyneet muualla maailmalla esiintymässä?

Kaksi matkaa olemme tehneet jenkkeihin. New Yorkissa kävimme vuonna 1990 ja seuraavana vuonna suuntasimme Teksasin pääkaupunkiin, Austiniin. Siellä teimme joitakin studioäänityksiä paikallisten muusikoiden kanssa. Toistaiseksi niitä ei ole julkaistu missään muodossa.

Pohjoismaista Ruotsi ja Tanska ovat tulleet tutuiksi. Naapurimaissamme Latviassa, Liettuassa ja Venäjällä olemme myöskin keikkailleet. Entisen Neuvostoliiton alueelle muuallekin on silloin tällöin esiintymismatkoja tehty.

Kuinka aktiivisesti keikkaillette nykyään?

Tämän vuoden huhtikuussa teemme Kolumbus Krisin jokavuotisen "syntymäpäiväkierueen" Virossa. Muuten on satunnaisia keikkoja silloin tällöin. Olemme kaikki niin sanotusti päivätöissä. Soittaminen on tällä hetkellä harrastusluontoista.

Seuraavaa levyäkin jo suunnitellaan. Sen toteuttaminen on kuitenkin ikävä kyllä kiinni rahoituksesta. Soittamista jatketaan niin kauan kun se on mukavaa.

TT TARKIAINEN